par. 980.

Sizaroni, armakõni,
Kolm um sul Kirbtu Kotoh
Nelli, wiisi welisil,
Üts sa anna mino iest,
Tõnõ tõlgulõ teoda
Kolmas jälki jäänenes
Sizar lausi meelestäni:
Mine ias, elä kawwa,
Sia leibä sokkuma
Wainu kakku kaStõma, jne.
Lätsi näijo weerümä,
Ime kana kallama,
Saije kodo kottalõ,
Wello wärjo weerele,
Kiä näije kotoh käüwät,
Üle moro minewät? +
Küla weli, hüä wello,
Tuo näije kotoh käüwät,
Üle moro minewät,
Küla weli, hüä wello,
Wõta sa sizar siaasta,
Wõta wällä wõõrasist,
Minkas ma sinno siast ~~tütt~~ wõta
Wõta wällä wõõrasist.
Kolm um sul sõrmusta sõrmeh
Nelli, wiisi welisil,
Üts sa anna mino iest,
Tõnõ tõlgulõ teoda,
Kolmas jälki jäänenes,
Küla weli, hüä weli;
Wõtt sizaro siasta,
Wõtt wällä wõõrasist,
Olko terwe hüä wello
Saagu kallis kawwa elämä,
Kiä wõtt sizarõ siasta.–
Oh iks mu umma imme,
Oh mu kallist kaswatajat
Wõta as tiä wällä umma tütärt,
Kae es wällä umma kanna,
Ki käsi sotta sõkuma
Wainu kakku kastõma.

par. 981.

1. Kullatsõ nīnaga kosilanõ.

Ütel imäl oll kolm tütärt, ni tuo wanõmb tütär ütel, et ka ma ei lää inne mehele ku mullõ kullatsõ nīnaga kosilano tulõ, sis ma lää. Ni hüäkene küll sai ka mõni kõrd aigu ni tull ka kullatsõ nīnaga kosilanõ tuod wanõmbat tütärt kosjolõ, ni läts ka tima ärr toolõ kosilasõlõ mehele. Ni sis wei tuo kullatsõ nīnaga kosilanõ timä umma kodo ärr ni ütel pääwäl läts tuo mies mõtsa käümä ni ütel naasele, et kõiki huonihe sa kae, a tuohusa ärr kaegu, miä niidsega um kinni köüdet, ni esi läts ärr kotost. A tuo naane kullõgõ is tuod kieldu, mundgu kai ärr tuohu huonõhõ, ni löüse sääl ollew kõik wiimäne inemise ärr tapõtu, oli näil kõigil pää maaha lõigatu ni talla pantu jalgo piteh rippa ni ala oli pantu were tõrdu, kohe weri sisse tsilku, ni oll ja kõik hoonõ inemisi täüs. Ni tuo naane käwe tuoh huonõh ärr ni kai ni segasi sõrmõga werd tõrduh ni tull jäll wällä. A ku tull mies kodo ni küdse et näüda sõrmi, ni tundsõ ärrki, et sõrmõga oll werd seanü ni wõtt ka mundgu tuo naase kinni ni tapp ärrki ni wei ka sinnäsamma huonõhõ ni pand jalgo piteh rippuma. Ni tuo naase keskmäne sizar ka ütel kotoh nisama, et ku tulõ kullatsõ nīnaga kosilanõ mullõ, sis ma lää mehele, a muido ei lääki: Ni tuo mies ka ütel hinneh, et a sinnö jäi wiel tulrekka, koss ma naase wõti; anna aigu, ma lää wõta wiel säält naase ni läts tuod keskmast sizart + ka kosjolõ. Ni kosõ tima tuod keskmäist sizart ~~kah~~ ni läts tuo tõnõ sizar ka tälle ärr, ni wei timä jäll naase umma